

La tribuna

'Renaissance': Visió progressista a Europa

Els socialdemòcrates andorrans volem participar per a la causa de la igualtat i la justícia social

JAUME

Bartumeu

El dissabte passat, 17 de març, junt amb **Víctor Naudi**, president del Partit Socialdemòcrata, vam participar a París a la trobada *Renaissance pour l'Europe* organitzada conjuntament per la Fundació europea d'Estudis progressistes, la Fundació Jean Jaurès, la Fundació Friedrich Ebert i la Fundació Italianauropei.

Per fer front a la crisi amb la qual Europa es troba avui confrontada, l'esquerra europea vol proposar solucions comunes. En aquest context de crisi i en la perspectiva de les properes eleccions nacionals a França, Itàlia i Alemanya es va convocar la trobada de París per reunir, a l'entorn de **François Hollande**, candidat del Partit Socialista a l'elecció presidencial francesa del mes d'abril, a representants socialdemòcrates i progressistes d'arreu d'Europa.

Van intervenir-hi **Massimo d'Alema**, president de la Fundació Europea d'Estudis progressistes i exprimer ministre italià, **Pier Luigi Bersani**, secretari del PD, Itàlia, **Signar Gabriel**, president del SPD, Alemanya, **Martin Schulz**, president del Parlament Europeu, socialdemòcrata alemany, **Sergei Stanishev**, president del Partit dels Socialistes Europeus i **Hannes Swoboda**, líder del Grup parlamentari socialdemòcrata al Parlament Europeu.

Aquesta iniciativa, denominada *Une Renaissance pour l'Europe. Une vision progressiste commune* acompanyarà durant divuit mesos les tres campanyes electorals a França, a Alemanya i a Itàlia.

TRES ELECCIONS que, com es va dir a París, poden «canviar la cara d'Europa» ja que són tres països fundadors de la Unió Europea que apleguen 200 milions d'europeus

del total de 330 milions que viuen avui a la zona euro.

En uns moments en els quals el més raonable és pensar que Europa no solament no ha sortit de la crisi econòmica sinó que una recessió s'acosta, que la desocupació i la pobresa augmenten en molts països de la Unió Europea, la iniciativa *Renaissance* vol plantejar una altra via per Europa.

Una via pressupostàriament responsable, fonamentada en el creixement sostenible, la solidaritat i la democràcia.

Un projecte polític digne d'aquest nom necessita ideologia. Ja sabem que la ideologia comporta el risc de dividir, perquè efectivament amplis sectors de la societat poden no compartir-la. Però l'estratègia de l'antipolítica és pitjor perquè falseja i confon el debat polític: el desacredita.

La ideologia que afirma que no hi ha ideologia, que ja no hi ha dreta ni esquerra, és la ideologia econòmica, actualment dominant a Europa i a Andorra, que sotmet els governs

En uns moments en els quals el més raonable és pensar que la recessió s'acosta, la 'Renaissance' vol plantejar una altra via per a Europa

al poder diner, sense marge per a la dissidència, perquè es pretén exercir en nom de la ciència econòmica.

És la ideologia que s'expressa constantment en els discursos d'**Antoni Martí** i algun dels seus ministres d'aquest «govern dels millors».

Per això és necessari que es plantejgi amb fermesa una visió progressista comuna.

Saul Gordillo deia el dia 27 de desembre del 2011, des del seu mirador de EL PERIÒDICO DE CATALUNYA, que la crisi ha estat una mena de «... bàlsam social, coartada per a relliscades garrafals sense cap cost i amb certa impunitat, amb corifeus mediàtics inclosos, a l'hora de carregar les tintes sobre les capes més necessitades en allò que anomenàvem Estat del benestar».

Una sortida a la crisi ha de ser pos-

sible des d'una via progressista comuna, alternativa a la retallada indiscriminada que uneix els neoliberals d'Andorra amb tota la dreta europea.

CAL QUE aparegui un rostre humà que pugui donar la cara davant els drames escruixidors del dia a dia, com el que **Nathalie Vermeulen** exposava ahir a la tribuna del Diari d'Andorra.

Per això cal buscar també nous finançaments, noves fonts d'ingressos públics. A París es va apuntar que es podran trobar amb la instauració d'una taxa sobre les transaccions financeres i mitjançant l'emissió d'euro-obligacions.

També val a dir que es va insistir en la necessitat de dur a terme una lluita reforçada contra els parad-

nos fiscals. Aquí els socialdemòcrates andorrans podem presentar un bon balanç perquè vam fer el que calia per treure Andorra de la llista grisa de països no cooperants. I ho vam fer malgrat les pressions d'una gran entitat bancària.

DISSABTE AL MATÍ, en presentar la síntesi d'un seminari en el qual havien participat, el divendres 16 de març, experts i universitaris convidats per les fundacions organitzadores de la trobada de París, **David Cohen**, professor de ciències econòmiques a l'Escola Normal Superior i president del Consell d'orientació científica de la Fundació Jean Jaurès ens va dir que els socialdemòcrates havíem de trobar la manera de sortir, d'escapar, del solc argumental del neoliberalisme i que havíem de recuperar la nostra pròpia línia d'argumentació.

Té tota la raó. D'igual manera que quan ens parlin del dèficit de la seguretat social hem de parlar del seu finançament, també hem de tenir cura de no deixar-nos tancar en el que **David Cohen** defineix com «*cette comptabilité absurde*».

Una comptabilitat efectivament absurda que, englobant les despeses d'inversió, arriba sempre a la conclusió que mentre no hi hagi una recuperació miraculosa de l'activitat econòmica no es pot fer més inversió pública.

Aquest raonament neoliberal és la via directa cap a la recessió perquè, ja s'ha vist, retallar salaris i prestacions socials i aturar la inversió no genera activitat sinó que enSORRA l'economia en la recessió.

Per això els socialdemòcrates andorrans, que estem integrats en el Partit dels Socialistes Europeus, volem participar, conscients de la nostra realitat però compromesos en la configuració d'un nou horitzó a mitjà termini, per a la causa de la igualtat i la justícia social.

Per a la causa de la democràcia.

Des d'Andorra i dins d'Europa. ≡
President del Grup parlamentari socialdemòcrata